

VINOHRADSKÝ ZPRAVODAJ

22. 6. 2013

25/2013

SBOR CÍRKVE ADVENTISTŮ SEDMÉHO DNE PRAHA – VINOHRADY

Londýnská 30, 120 00 Praha 2

PROGRAM SOBOTNÍ BOHOSLUŽBY

22. června 2013

9.30 – 10.30	Sobotní škola <i>uvádí Martásková Libuše</i> Společná píseň č. 186 a modlitba Sobotní škola v malých skupinách Sbírka na misijní projekty CASD Společná píseň č. 189 a modlitba
10.30 – 10.45	Přestávka
10.45 – 12.00	Bohoslužba s kázáním <i>uvádí Fuksa Josef</i> Varhanní preludium: <i>Špinarová Eva</i> Společná píseň č. 279 Sborová oznámení Introit: Ž 34,8.9 Společná píseň č. 150 Přímlovná modlitba: <i>Dudrová Eva</i> 1. čtení z Bible – Mt 18,6-7 : <i>Pavlík Benjamín</i> (vsedě) Společná píseň č. 323 2. čtení – Dt 22,13-21 : <i>Jiránek Ota</i> (vestoje) Modlitba před kázáním: <i>Proroková Marie</i> Kázání – Jonczy Roman <i>„On chrání pannu izraelskou“</i> Hudební ztišení: <i>Imramovská Vendula</i> Společná píseň č. 132 Modlitba: <i>Jonczy Roman</i> Sbírka pro potřeby sboru Poslání: Fil 4,6-7 Společná píseň č. 280 Varhanní preludium
14.00	Odpolední shromáždění s kázáním: <i>Krejzová Jiřina</i>
15.30	Modlitební setkání

PROSÍME VŠECHNY o VYPNUTÍ MOBILNÍCH TELEFONŮ BĚHEM BOHOSLUŽBY.

OZNÁMENÍ SBORU VINOHRADY

1. Dnes dopoledne nám kázáním Božího slova poslouží bratr Jonczy Roman, student Teologického semináře CASD, odpoledne bude kázat sestra Jiřina Krejzová.
2. Příští sobotu, 29. června, proběhne slavnostní shromáždění, při kterém předseda Českého sdružení CASD Pavel Zvolánek představí a do služebnosti sborového kazatele uvede nového kazatele Michala Balcara. Bezprostředně po bohoslužbě se uskuteční fotografování a poté společné stolování "Agape". Všichni jste srdečně zváni.
3. Setkání seniorů, plánované na tuto neděli od 14 hodin, se ruší.
4. Společenské centrum nabízí: (www.londynska30.cz)
 - Ve čtvrtek, 27.6., bude v rámci filmového klubu uveden film Sofiina volba, který není asi třeba blíže představovat. Bude promítán od 18 hodin, a to v původním znění s titulky.

Minulou sobotu byly vybrány tyto dary:

- 0 Kč Sbírka pro misijní účely CASD (sbírka neproběhla)
- 6902 Kč* Sbírka pro potřeby našeho sboru
- 3200 Kč sbírka pro ADRA

*tj. **86 % částky potřebné na nejnnutnější výdaje provozu sboru**

POSLEDNÍ VEČEŘE

Lk 22,14-20

kázání z Památky Večeře Páně z 15. 6. 2013 – br. Jonczy Radomír

Poslední večeře. Přiznám se vám, že na mne tento, jinak běžně používaný termín, v minulém týdnu zapůsobil jinak, víc emotivně, než obyčejně. Asi proto, že dnešní Večeře Páně bude tou poslední, kterou vám jako váš ordinovaný kazatel budu vysluhovat.

Také Ježíš v příběhu z Lukášova evangelia, který zde před malou chvílí zazněl, ví, že se již brzy bude muset se svými učedníky rozloučit. A právě v této souvislosti jim přiznává: „*Velice jsem toužil s vámi ještě naposledy povečeřet.*“ Přemýšlel jsem, co mohlo být motivem této jeho veliké touhy?

I. Ježíš – milovník stolování

Zájem o stolování v uzavřených skupinách byl v Ježíšově době veliký. Společné hostiny se pořádaly při nejrůznějších příležitostech. Říkalo se jim „chabúrót“ (cheber-hebrejsky přítel). O Ježíši z evangelí víme, že se takových hostin rád zúčastňoval. Na rozdíl od svého velkého předchůdce Jana Křtitele, známého to samotáře, mnicha a askety, byl Ježíš zcela evidentně tvorem společenským. Společenství s lidmi vyhledával. Neodmítal dokonce ani pozvání na bujaré večírky těch, kteří morálkou a zbožností příliš neoplývali. Proto si také vysloužil přezdívku „*milovník hodů a pitek*“ (Mt 11,19) Přezdívka byla pochopitelně zavádějící. Přesto na každém šprochu pravdy trochu. Miloval hříšníky a setkával se s nimi, aby jim mohl pomoci. *Přišel* totiž na tuto zem, *aby zde hledal a spasil, co zahynulo.* (Lk 19,10)

Určitě však ze všeho nejraději stoloval se svými učedníky. Byli přece jeho nejbližšími chebery (přáteli). Rád pobýval v jejich společnosti a tak není divu, že ještě těsně před smrtí zatoužil po společenství s nimi u prostřeného stolu.

II. Ježíš – vyznavač starých tradic

Náš dnešní biblický text ovšem nabízí i další možné příčiny toho, proč Ježíš ještě před rozloučením s učedníky zatoužil po stolování s nimi. Říká: „*Velice jsem toužil jísti s vámi tohoto beránka...*“

Poslední večeře, o které je zde řeč, nebyla jen tak obyčejným přátelským posezením. Šlo o večeři velikonoční. Beránek, kterého při té příležitosti židé už celá tisíciletí vždy na jaře konzumovali, měla zpřítomňovat vzpomínku na beránka, jehož krev, nanesená na veřejích dveří domů židovských domácností v Egyptě, zachránila při velké noci vysvobození všechny prvorozené. Anděl smrti tenkrát židovské domovy takto označené doslova přeskočil (hebrejsky pesach).

Ježíš miloval a ctil tradice svého lidu. Sobotu co sobotu se zúčastňoval synagogálních bohoslužeb. Spolu s učedníky a ostatními galilejskými rodáky vždy několikrát do roka putoval do Jeruzalémského chrámu na všechny velké židovské svátky. Nikdy tam nechyběl ani v době největšího židovského svátku Pesach. Proto i těsně před smrtí zatoužil spolu s učedníky jíst velikonočního beránka.

III. Ježíš – starostlivý učitel

Společné stolování bylo pro ortodoxní židy příležitostí k pěstování zbožnosti, k charitě a k neformálním teologickým disputacím. Příjemnou atmosféru u dobrého jídla židovští učitelé běžně využívali ke sdílení a následnému promyšlení svých nových poznatků se svými žáky. Proto i Ježíš těsně před svou smrtí toužil po tom, aby svým učedníkům mohl ještě jednou položit na srdce to, co jako učitel považoval za důležité.

a) Víra nezbavuje utrpení

V prvé řadě zde učedníkům znovu připomíná, že už velice brzy bude muset projít utrpením. „*Velice jsem toužil jíst s vámi tohoto beránka dříve, než budu trpět.*“ Trpící Mesiáš nebyl Mesiášem podle jejich představ. Už mnohokrát se jim to snažil vysvětlit, leč marně. Ví, že takové poznání je poznáním klíčovým; ví, že jeho utrpení bude i jejich utrpením; ví, že pro svou víru v něj, coby Mesiáše, budou pronásledováni, mučeni; ví i to, že většina z nich zemře mučednickou smrtí; ví, že utrpení bude ohrožovat jejich víru, a tak se jim ještě naposledy snaží vysvětlit, že víra člověka utrpení nezbavuje.

b) Víra nabízí naději

Dále chce Ježíš svým učedníkům znovu připomenout, že věřící člověk navzdory utrpení, kterým tu a tam musí procházet, nemusí ztrácet naději: „*Neboť vám pravím, že ho (rozumí se beránka) již nebudu jíst, dokud vše nedojde naplnění v království Božím.*“ A kousek dále totéž ujištění: „*Neboť vám pravím, že od této chvíle nebudu pít z plodu vinné révy, dokud nepřijde království Boží.*“

Pozemská pascha, tedy pascha provizorní, dojde podle Ježíšových slov svého naplnění při mesiášské hostině v Božím království. Velikonoční večeře je sice pro Ježíše večeří poslední, své učedníky však povzbuzuje tvrzením, že s nimi jednou povečeří ve svém království. Tváří v tvář utrpení a smrti se snaží položit důraz na to, že víra úzce souvisí s nadějí, která člověku může pomoci jeho utrpení snadněji snášet.

c) Víra dodává sílu

A je zde další Ježíšův důraz. Pak vzal kalich, vzdal díky a řekl: „**Vezměte a podávejte mezi sebou...**“ A hned na to: *Pak vzal chléb, vzdal díky, lámal a dával jim se slovy: „Toto jest mé tělo, které se za vás vydává...“*

Velikonoční večeře měla svůj pevně stanovený rituál. Skládala se ze čtyř částí, z nichž každá začínala poděkováním za víno a rituálním pitím z kalicha. Před hlavním jídlem vzal otec, případně vedoucí hostiny, do svých rukou chléb a děkoval za něj. Ježíš, který si tradic svého lidu vážil, zaběhnutý rituál dodržoval. Při děkování za chléb však před hlavním jídlem překvapeným učedníkům řekl: „*Toto je mé tělo, které se za vás vydává.*“ Stejně tak i po hlavním jídle překvapil tím, že při rituálním pozvednutí třetího kalicha prohlásil: „*Tento kalich je nová smlouva zpečetěná mou krví, která se za vás prolévá.*“

Co tím chtěl vyjádřit? Obyčejně se nám v té souvislosti vybaví složité, několik století staré a nekonečné diskuse o tom, zda Ježíš chlebem a vínem myslel, či nemyslel své vlastní tělo.

Říká-li Ježíš nad chlebem „**toto je mé tělo**“ a nad vínem „**to je má krev**“, pak tím určitě myslí sám sebe. Učedníkům tak připomíná, že sílu k přemáhání utrpení budou moci získat jedině tehdy, když se on, velikonoční beránek za ně vydaný na smrt, sta-

ne jejich součástí. Totéž chápe i apoštol Pavel, když v epištole Galatským píše: „Živ jsem už ne já, ale živ je ve mně Kristus“ (Gal 2,20). V epištole Filipským pak k tomu ještě dodá: „Všechno mohu v Kristu, který mne posiluje.“ (Fil 4,13)

d) Víra nabízí společenství

Slovy: „**Vezměte a podávejte mezi sebou**“ i slovy „**Vzal chléb, vzdal díky, lámal a dával jim**“ má být vyjádřena ještě jedna důležitá souvislost. Ježíš chce tímto důrazem podtrhnout nenahraditelný význam společenství. Stojí za zmínku, že při velikonoční večeři v židovském prostředí vedoucí hostiny chléb sice rozlomil, ale nikomu jej nepodával. Každý měl před sebou ten svůj. Stejně tak nepodával ani kalich. Každý pil z kalicha svého. Odhodlal-li se Ježíš ke změně rituálu, chtěl tím vyjádřit, že utrpení může člověk snadněji snášet, žije-li ve společenství s těmi, kteří Krista přijímají spolu s ním a dělí se tak s nimi o něj. Ježíš se pro druhé lidi „láme“ (obětuje) a očekává, že se ti, kteří s ním stolují, budou pro druhé taky lámat a ctít tak jeho památku. Takové jsou tedy důrazy, které chtěl Ježíš ještě jednou před svou smrtí učedníkům zopakovat a položit na ně důraz.

IV. Ježíš - prostředník nové smlouvy

Ježíš chtěl s učedníky ještě jednou, naposledy stolovat proto, že měl rád hostiny, proto, že miloval tradice, proto, že chtěl učedníkům ještě naposledy připomenout, co je pro něj důležité. Neměli bychom však zapomenout ještě na jeden důležitý motiv. Chtěl ještě se svými učedníky uzavřít novou smlouvu a ujistit je tak, že je v jejich trápeních a problémech nikdy neopustí. Tu smlouvu s nimi při poslední večeři uzavírá pitím ze společného kalicha a o něco později ji pak na kříži Golgoty potvrzuje vlastní krví.

S Kristem tuto smlouvu my křesťané uzavíráme prostřednictvím křtu a obnovujeme ji obřadem umývání nohou a pitím z kalicha při každé večeři Páně. Ježíš je pro nás, stejně jako kdysi pro učedníky, prostředníkem této smlouvy. Ježíš chce tuto smlouvu s námi obnovit i dnes. Má nás rád, proto se velice těšil, že bude s námi stolovat.

Nejsem Ježíš, přátelé. Přesto jsem s vámi po těch jedenácti létech společného duchovního soužití toužil ještě jednou, naposledy v roli ordinovaného kazatele, povečeřet. Jsem rád, že mi to Pán Bůh, navzdory zdravotním potížím, se kterými jsem se musel počátkem tohoto týdne potýkat, nakonec umožnil.

Miluji stejně jako Ježíš život ve společenství, miluji šabat i ostatní staré křesťanské tradice jako je křesťanství a večeře Páně. Rád se s vámi z této kazatelny sdílím o své nové poznatky plynoucí ze studia Bible. Také dnes jsem se vám, v rámci poslední večeře, pokusil připomenout, co jsem se vám během uplynulých jedenácti let pokoušel vštepovat. Ke své velké radosti jsem zjistil, že mé důrazy jsou naprosto totožné s těmi, které vštepoval Ježíš svým učedníkům. Pamatujte prosím, že křesťanská víra člověka nezbavuje utrpení, ale nabízí mu sílu k jeho zdolávání. Ona síla plyne z úzkého společenství člověka s Bohem i lidmi a je znásobená nadějí na věčný život v Božím království. Amen.

CÍRKEV
ADVENTISTŮ
SEDMÉHO DNE

Česko-Slovenská unie

Londýnská 30
120 00 Praha 2
Tel.: 241 471 939
Fax.: 244 471 863
e-mail: unie@casd.cz
IČO: 00445193.

Oběžník ke sbírce 13. soboty, přečíst ve sborech 22. června 2013

Praha 18. června 2013

„A tak dokud je čas, číňme dobře všem ...“ Ga 6,10

Milé sestry, milí bratři,

blíží se konec dalšího čtvrtletí roku 2013 a s ním i pravidelná celosvětová **sbírka 13. soboty**, která proběhne **29. června**.

Část této sbírky je určena na stavební projekty Českého sdružení. Závěr tohoto čtvrtletí byl v naší zemi poznamenán záplavami a nyní se pracuje na odstranění následků. Proto jsme se rozhodli věnovat výtěžek sbírky 13. soboty, určený pro České sdružení, **humanitární organizaci ADRA** a podpořit tak její úsilí pomoci obětem povodní.

Další část sbírky je určená pro **Středovýchodní africkou divizi**. Tato oblast zahrnuje země Burundi, Republiku Kongo, Džibutí, Eritreu, Etiopii, Keňu, Rwandu, Somálsko, Ugandu a Tanzanii.

Děkujeme za vaši štědrost a ochotu

Zdeněk Martasek
hospodář Českého sdružení

Edvard Miškej
hospodář Česko-Slovenské unie

Pro pokladníky: Dary 13. soboty pošlete na účet svého sdružení s VS 013 + číslo sboru.

NAROZENINY OSLAVÍ:

Blahopřejeme!

Lipusová (Oczková) Ingrid	22. 6.
Macháčková Šárka	23. 6.
Pícha Jan st.	23. 6.

Příští týden proběhne, mimo jiné, po skončení bohoslužby

FOTOGRAFOVÁNÍ –

SBORU JAKO CELKU (členové i přátelé) + SBOR. ODDĚLENÍ

Prosíme, počítejte s tím.

Přejeme vám všem hezký a požehnaný celý týden!

Vzpomeňte kdykoli na poslání tohoto týdne – **Fil 4,6-7**:

⁶O nic nebuďte úzkostliví, ale ve všem oznamujte Bohu své žádosti v modlitbě a prosbě s děkováním.

⁷A pokoj Boží, který převyšuje všechno porozumění, bude střežit vaše srdce a vaše myšlenky v Kristu Ježíši.

Fond naléhavé pomoci. Ti, kteří by rádi přispěli na tento účel, mohou zasílat prostředky, které se rozhodli věnovat, na sborový účet číslo: 1871369/0800, variabilní symbol 77777.

Sbor PRAHA VINOHRADY – kontakty:

PRVNÍ STARŠÍ SBORU	V. Klouda	724 607 200
STARŠÍ SBORU pro křesťanský domov	J. Fuksa	724 607 270
STARŠÍ SBORU pro seniory	V. Kubík	737 947 439
TAJEMNÍK	R. Vlach	602 285 135
KAZATEL SBORU VINOHRADY	R. Jonczy	739 345 670
SPRÁVCE	T. Chytrý	774 075 470

Informace o zpravodaji:

Příspěvky do zpravodaje zasílejte nejpozději do ČTVRTKA.

Na uvedenou e-mailovou adresu můžete také zasílat žádosti o zaslání zpravodaje elektronickou poštou. www.sborvinohrady.cz, vinohradsky.zpravodaj@email.cz